

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

8. srpnja 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1072/2009 – Članak 1. stavak 5. točka (d) – Članak 8. – Međunarodni cestovni prijevoz robe iz jedne države članice u drugu državu članicu – Kabotaža koja se obavlja nakon tog međunarodnog prijevoza na području te druge države članice – Ograničenja – Zahtjev za licenciju Zajednice i, prema potrebi, dozvolu za prijevoz – Iznimke – Kabotaža koja se obavlja nakon međunarodnog prijevoza za vlastiti račun – Pretpostavke”

U predmetu C-937/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Amtsgericht Köln (Općinski sud u Kölnu, Njemačka), odlukom od 25. studenoga 2019., koju je Sud zaprimio 23. prosinca 2019., u postupku

KA,

uz sudjelovanje:

Staatsanwaltschaft Köln,

Bundesamt für Güterverkehr,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl, predsjednik vijeća, F. Biltgen (izvjestitelj) i J. Passer, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za osobu KA, S. Domaradzki, *advokat*,
- za Bundesamt für Güterverkehr, A. Marquardt, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: njemački

– za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju P. Garofolija, *avvocato dello Stato*,

– za Europsku komisiju, T. Scharf i C. Vrignon, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL 2009., L 300, str. 72.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235. i ispravak SL 2015., L 82, str. 114.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između tužitelja iz glavnog postupka, osobe KA, i Bundesamta für Güterverkehr (Savezna uprava za prijevoz tereta, Njemačka, u daljnjem tekstu: BAG), povodom izricanja novčane kazne zbog povrede odredbi o kabotaži.

Pravni okvir

- 3 Uvodne izjave 13. i 15. Uredbe br. 1072/2009 predviđaju:

„(13) Cestovnim prijevoznicima koji imaju licenciju Zajednice predviđenu ovom Uredbom i cestovnim prijevoznicima koji imaju dozvolu za obavljanje određenih kategorija međunarodnog prijevoza tereta trebalo bi se dopustiti da privremeno obavljaju prijevoz tereta u unutarnjem prometu u državi članici, u skladu s ovom Uredbom, bez obveze da u njoj imaju registrirano sjedište ili drugi oblik poslovnog nastana. [...]

[...]

(15) Ne dovodeći u pitanje odredbe [UFEU-a] o pravu poslovnog nastana, kabotaža podrazumijeva pružanje usluga od strane cestovnih prijevoznika u državi članici u kojoj ti prijevoznici nemaju poslovni nastan; ona ne bi trebala biti zabranjena ako se ne obavlja na način koji podrazumijeva stalnu ili trajnu djelatnost u toj državi članici. Kako bi se taj zahtjev lakše ispunio, trebalo bi jasnije odrediti učestalost kabotaže i razdoblje u kojemu se kabotaža obavlja. U prošlosti, takve nacionalne usluge prijevoza bile su dopuštene samo na privremenoj osnovi. U praksi je bilo teško ustvrditi koje su usluge dopuštene. Stoga su potrebna jasna i lako provediva pravila.”

- 4 Članak 1. te uredbe, naslovljen „Područje primjene”, predviđa:

„1. Ova se Uredba primjenjuje na međunarodni cestovni prijevoz tereta uz naknadu, za vožnje koje se obavljaju na području [Europske unije].

[...]

4. Ova se Uredba primjenjuje na unutarnji cestovni prijevoz tereta koji privremeno obavlja strani cestovni prijevoznik, kako je predviđeno u poglavlju III.

5. Za sljedeće vrste prijevoza i prazne vožnje koje se obavljaju u vezi s takvim prijevozom ne zahtijeva se licencija Zajednice i za njih nije potrebna prijevozna dozvola:

- (a) prijevoz pošte kao univerzalna usluga;
- (b) prijevoz vozila koja su bila oštećena ili su se pokvarila;
- (c) prijevoz tereta u motornim vozilima čija dopuštena ukupna masa, uključujući ukupnu masu prikolica, ne prelazi 3,5 tone;
- (d) prijevoz tereta motornim vozilima ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
  - i. teret koji se prevozi vlasništvo je poduzeća, odnosno poduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo;
  - ii. svrha vožnje je prijevoz tereta u poduzeće ili iz njega, ili njegovo pomicanje unutar ili izvan poduzeća za vlastite potrebe poduzeća;
  - iii. motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu s ugovornom obvezom, zaposlenici poduzeća ili osoblje koje je poduzeću stavljeno na raspolaganje;
  - iv. vozila koja prevoze teret u vlasništvu su poduzeća, odnosno poduzeće [ih] je kupilo s obročnim otplatama cijene ili unajmilo [...]; i
  - v. takav prijevoz je samo pomoćna djelatnost u okviru ukupnosti djelatnosti poduzeća;
- (e) prijevoz medicinskih proizvoda, uređaja, opreme i drugih proizvoda potrebnih u slučaju pružanja hitne medicinske pomoći, posebno u slučaju prirodnih katastrofa.

[...]

6. Odredbe stavka 5. ne utječu na uvjete pod kojima država članica svojim državljanima dopušta obavljanje djelatnosti iz navedenog stavka.”

5 Članak 2. navedene uredbe, naslovljen „Definicije”, propisuje:

„Za potrebe ove Uredbe:

1. ‚vozilo’ znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila, od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici, koja se koriste isključivo za prijevoz tereta;

[...]

3. ‚država članica domaćin’ znači država članica u kojoj cestovni prijevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan;

4. ‚strani cestovni prijevoznik’ znači poduzeće koje obavlja cestovni prijevoz tereta u državi članici domaćinu;

5. ‚vozač’ znači svaka osoba koja vozi vozilo, pa makar i samo nakratko, ili koja se po službenoj dužnosti nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom;

6. ‚kabotaža‘ znači prijevoz uz naknadu u nacionalnom cestovnom prijevozu, koji se privremeno obavlja u državi članici domaćinu, u skladu s ovom Uredbom;

[...]”

6 Poglavlje II. te uredbe, naslovljeno „Međunarodni prijevoz”, sadržava članak 3., koji predviđa:

„Međunarodni prijevoz obavlja se na temelju licencije Zajednice, ako je vozač državljanin treće zemlje, i na temelju potvrde za vozače.”

7 Članak 4. Uredbe br. 1072/2009, naslovljen „Licencija Zajednice”, a koji se također nalazi u njezinu poglavlju II., glasi kako slijedi:

„1. Licenciju Zajednice izdaje, u skladu s ovom Uredbom, država članica cestovnom prijevozniku koji obavlja prijevoz tereta uz naknadu i koji:

(a) ima poslovni nastan u toj državi članici u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice; i

(b) u državi članici poslovnog nastana ima pravo, u skladu s propisima [Unije] i nacionalnim propisima te države članice o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika tereta, obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta.

2. Licenciju Zajednice izdaju nadležna tijela države članice poslovnog nastana za razdoblje koje se može produžiti do 10 godina.

[...]”

8 Poglavlje III. te uredbe, naslovljeno „Kabotaža”, sadržava članak 8., koji predviđa:

„1. Svaki cestovni prijevoznik koji obavlja prijevoz tereta uz naknadu i ima licenciju Zajednice i čiji vozač, ako je državljanin treće zemlje, ima potvrdu za vozače, ovlašten je pod uvjetima utvrđenim u ovome poglavlju obavljati kabotažu.

2. Jednom kada je teret koji se prevozi u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza iz druge države članice ili treće zemlje u državu članicu koja je domaćin dostavljen, cestovni prijevoznici iz stavka 1. imaju pravo obaviti do tri kabotaže istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom toga istoga vozila. [...]

3. Smatra se da je cestovni prijevoz tereta koji obavlja strani cestovni prijevoznik u državi članici domaćinu u skladu s ovom Uredbom samo ako cestovni prijevoznik može podastrijeti jasne dokaze o dolaznom međunarodnom prijevozu i o svakoj naknadno obavljenoj kabotaži.

Dokazi iz prvog podstavka uključuju sljedeće podatke za svaki prijevoz:

(a) ime, adresu i potpis pošiljatelja;

(b) ime, adresu i potpis cestovnog prijevoznika;

(c) ime, adresu primatelja te, nakon što je teret dostavljen, njegov potpis i datum dostave;

- (d) mjesto i datum preuzimanja tereta te mjesto određeno za dostavu;
- (e) opis vrste tereta i načina pakiranja koji je općenito u uporabi, a ako je riječ o opasnom teretu, njihov općenito prihvaćeni opis te broj pošiljaka i njihove posebne oznake i brojeve;
- (f) bruto masu robe [ili] njezinu drukčije izraženu količinu;
- (g) registarske oznake motornog vozila i prikolice.

4. Za dokazivanje da su uvjeti propisani ovim člankom ispunjeni ne zahtijeva se nikakav dodatni dokument.

5. Svakom cestovnom prijevozniku koji u državi članici poslovnoga nastana, u skladu s propisima te države članice, ima pravo obavljati cestovne prijevoze uz naknadu, navedene u članku 1. stavku 5. točkama (a), (b) i (c), dopušteno je da pod uvjetima iz ovog poglavlja prema potrebi obavlja kabotažu iste vrste ili kabotažu vozilima iz iste kategorije.

6. Dopuštenje za obavljanje kabotaže u okviru načina prijevoza iz članka 1. stavka 5. točka (d) i (e) je neograničeno.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 9. Tužitelj iz glavnog postupka vlasnik je poduzeća sa sjedištem u Poljskoj koje proizvodi drvenu ambalažu i obavlja prijevoz robe. To je poduzeće nositelj licencije Zajednice.
- 10. Nad kamionom registriranim u Poljskoj, koji pripada tužitelju iz glavnog postupka i koji je tom prilikom prevezio papir i karton iz točke utovara u Krostitzu (Njemačka) u točku istovara u Schwedtu na Odri (Njemačka), 10. srpnja 2018. izvršena je kontrola cestovnog prometa. Utvrđeno je da je obavljao kabotažu, što su potvrdili odgovarajući dokumenti, odnosno dostavnica, putni radni list i potvrda o vaganju.
- 11. Prilikom te kontrole cestovnog prometa podnesen je tovarni list pod nazivom „CMR” (*Cargo Movement Requirement*) kako bi se opravdalo da se predmetna kabotaža obavljala nakon međunarodnog prijevoza iz druge države članice u državu članicu domaćina u smislu članka 8. stavka 2. prvog podstavka Uredbe br. 1072/2009. Iz dokumenta podnesenog tom prilikom proizlazi da je istog dana predmetni kamion iz tvornice poduzeća koje pripada tužitelju iz glavnog postupka i koja se nalazi u Poljskoj prevezio robu koju je to poduzeće proizvelo i prodalo klijentu u Freitalu (Njemačka).
- 12. BAG je 9. listopada 2018. saslušao tužitelja iz glavnog postupka u njegovu svojstvu vlasnika prijevoznika. BAG je utvrdio da je kabotaža koja je izvršena na povratku u Poljsku dopuštena na temelju članka 8. stavka 6. Uredbe br. 1072/2009 jer je obavljena nakon međunarodnog prijevoza u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe.
- 13. BAG je smatrao da članak 1. stavak 5. točka (d) nije u vezi s člankom 8. stavkom 2. Uredbe br. 1072/2009. Prema njegovu mišljenju, kad bi prijevoznik koji je izvršio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe, iz jedne države članicu u drugu državu članicu bio ovlašten obaviti kabotažu nakon tog međunarodnog prijevoza na temelju članka 8. stavka 2. te uredbe, to bi otežalo ili onemogućilo nadzor nadležnih tijela nad

poštovanjem odredbi o kabotaži, s obzirom na to da prijevoznik koji obavlja međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun nije podvrgnut zahtjevu posjedovanja licencije Zajednice i podnošenja dokaza navedenih u članku 8. stavku 3. navedene uredbe.

- 14 Posljedično, odlukom od 30. listopada 2018., BAG je tužitelju iz glavnog postupka izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1250 eura zbog povrede propisa o kabotaži.
- 15 Tužitelj iz glavnog postupka podnio je tužbu protiv te odluke sudu koji je uputio zahtjev.
- 16 Taj sud smatra da rješenje spora koji se pred njim vodi ovisi o pitanju je li prijevoznik koji je u skladu s člankom 1. stavkom 5. točkom (d) Uredbe br. 1072/2009 obavio međunarodni prijevoz robe iz jedne države članice u drugu državu članicu ovlašten obaviti kabotažu nakon tog međunarodnog prijevoza na području te druge države članice na temelju članka 8. te uredbe. Konkretnije, on pita je li takav međunarodni prijevoz međunarodni prijevoz u smislu članka 8. stavka 2. navedene uredbe. Prema njegovu mišljenju, čini se da se to pitanje ne rješava na jednak način u državama članicama, konkretno u Poljskoj i Njemačkoj.
- 17 U tim je okolnostima Amtsgericht Köln (Općinski sud u Kölnu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li članak 8. stavak 2. prvu rečenicu [Uredbe br. 1072/2009] tumačiti na način da je riječ o međunarodnom prijevozu u smislu te odredbe i u slučaju međunarodnog prijevoza koji ispunjava pretpostavke predviđene člankom 1. stavkom 5. točkom (d) te uredbe?“

O prethodnom pitanju

Dopuštenost

- 18 Tužitelj iz glavnog postupka osporava dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku ističući da traženo tumačenje prava Unije nije nužno za rješavanje spora iz glavnog postupka i da Sud u svakom slučaju ne raspolaže pravnim i činjeničnim elementima koji su nužni za davanje korisnog odgovora na postavljeno pitanje.
- 19 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u okviru postupka uvedenog člankom 267. UFEU-a, samo je na nacionalnim sudovima, pred kojima je postupak pokrenut i koji moraju preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena, da uvažavajući posebnosti predmeta ocijene nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavljaju Sudu. Posljedično, ako se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije, Sud je načelno dužan odlučiti. Iz toga slijedi da pitanja koja se odnose na pravo Unije uživaju pretpostavku relevantnosti. Sud može odbiti odlučivati o zahtjevu koji je uputio nacionalni sud samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Unije nije ni u kakvoj vezi s činjeničnim stanjem ili predmetom glavnog postupka, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima za davanje korisnog odgovora na upućena pitanja (vidjeti u tom smislu presudu od 26. veljače 2013., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, t. 28. i 29. i navedenu sudsku praksu).
- 20 Međutim, u ovom slučaju nije očito da tumačenje članka 1. stavka 5. točke (d) i članka 8. stavka 2. Uredbe br. 1072/2009 koje traži sud koji je uputio zahtjev nije ni u kakvoj vezi s činjeničnim stanjem ili predmetom spora iz glavnog postupka, da se ono odnosi na hipotetski problem ili da

Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima za davanje korisnog odgovora na upućeno pitanje. Naprotiv, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da sud koji je uputio zahtjev izražava obrazložene dvojbe u pogledu tumačenja predmetnih odredbi prava Unije i u tom pogledu iznosi detaljne činjenice.

- 21 Zahtjev za prethodnu odluku stoga treba proglašiti dopuštenim.

Meritum

- 22 Valja podsjetiti na to da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, u okviru suradnje između nacionalnih sudova i Suda ustanovljene člankom 267. UFEU-a, na Sudu da nacionalnom sudu pruži koristan odgovor koji mu omogućuje rješavanje spora koji se pred njim vodi. U tom će smislu Sud, ako je potrebno, preoblikovati pitanja koja su mu postavljena. Naime, zadatak je Suda tumačiti sve odredbe prava Unije koje su nacionalnim sudovima potrebne za rješavanje sporova koji se pred njima vode, čak i ako te odredbe nisu izričito navedene u pitanjima koja su ti sudovi uputili Sudu (presuda od 28. lipnja 2018., Crespo Rey, C-2/17, EU:C:2018:511, t. 40. i navedena sudska praksa).
- 23 Slijedom toga, čak i ako je sud koji je uputio zahtjev formalno ograničio svoje pitanje na tumačenje članka 8. stavka 2. i članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, takva okolnost ne sprečava Sud da mu pruži sve elemente tumačenja prava Unije koji mogu biti korisni za donošenje odluke u predmetu koji se pred njim vodi, bez obzira na to je li se taj sud u tekstu svojih pitanja na njih pozvao. U tom je pogledu na Sudu da iz svih elemenata koje mu je dostavio sud koji je uputio zahtjev, a posebno iz obrazloženja odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku, izdvoji elemente prava Unije koji zahtijevaju tumačenje, uzimajući u obzir predmet spora (presuda od 28. lipnja 2018., Crespo Rey, C-2/17, EU:C:2018:511, t. 41. i navedena sudska praksa).
- 24 U ovom slučaju iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da sud koji je uputio zahtjev želi znati je li prijevoznik koji je obavio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, iz jedne države članice u drugu državu članicu ovlašten obavljati kabotažu nakon tog međunarodnog prijevoza na području te druge države članice na temelju članka 8. te uredbe.
- 25 Osim toga, sâm tužitelj iz glavnog postupka priznaje da je, prije kabotaže koja je bila predmet kontrole cestovnog prometa, njegov kamion prevezio robu koju je on proizveo i prodao iz njegove tvornice u Poljskoj u poduzeće klijenta koji ju je kupio, a koje se nalazi u Njemačkoj, i ta činjenica nije sporna. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri čini li takav prijevoz međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) podtočaka i. do v. Uredbe br. 1072/2009, osobito kad je riječ o zahtjevu iz podtočke v. u pogledu pomoćne prirode tog prijevoza u okviru ukupnosti djelatnosti poduzeća.
- 26 S obzirom na prethodna razmatranja, postavljeno pitanje valja shvatiti na način da se u biti odnosi na to treba li Uredbu br. 1072/2009 tumačiti na način da je cestovni prijevoznik koji je obavio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe, iz jedne države članice u drugu državu članicu ovlašten obaviti kabotažu nakon tog međunarodnog prijevoza na području te druge države članice na temelju članka 8. navedene uredbe i, u slučaju potvrdnog odgovora, pod kojim uvjetima.

- 27 U tom pogledu valja podsjetiti na to da se Uredba br. 1072/2009, u skladu sa svojim člankom 1. stavcima 1. i 4., primjenjuje, među ostalim, na međunarodni cestovni prijevoz robe uz naknadu, za vožnje koje se obavljaju na području Unije, kao i na kabotažu, koja se, u skladu s člankom 2. točkom 6. te uredbe, definira kao „prijevoz uz naknadu u nacionalnom cestovnom prijevozu, koji se privremeno obavlja u državi članici domaćinu”.
- 28 Uredba br. 1072/2009 u poglavlju II. navodi pravila kojima podliježe međunarodni prijevoz. To poglavlje II. sadržava članak 3. te uredbe, u kojem se navodi opće načelo u skladu s kojim se „[m]eđunarodni prijevoz obavlja [...] na temelju licencije Zajednice, ako je vozač državljanin treće zemlje, i na temelju potvrde za vozače”.
- 29 Međutim, članak 1. stavak 5. točke (a) do (e) Uredbe br. 1072/2009 predviđaju da u okviru određenih vrsta prijevoza cestovni prijevoznici robe nisu podvrgnuti zahtjevu za posjedovanje licencije Zajednice kao ni drugih dozvola za prijevoz. To vrijedi za prijevoz pošte koji se obavlja u okviru univerzalne usluge (članak 1. stavak 5. točka (a) te uredbe), prijevoz vozila koja su bila oštećena ili su se pokvarila (članak 1. stavak 5. točka (b) te uredbe), prijevoz tereta u motornim vozilima čija dopuštena ukupna masa, uključujući ukupnu masu prikolica, ne prelazi 3,5 tone (članak 1. stavak 5. točka (c) te uredbe) i prijevoz tereta motornim vozilima za vlastiti račun (članak 1. stavak 5. točka (d) Uredbe br. 1072/2009) ili prijevoz medicinskih proizvoda, uređaja, opreme i drugih proizvoda potrebnih u slučaju pružanja hitne medicinske pomoći, posebno u slučaju prirodnih katastrofa (članak 1. stavak 5. točka (e) Uredbe br. 1072/2009).
- 30 Iz zajedničkog tumačenja tih odredbi proizlazi da međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, ne podliježe zahtjevima iz njezina članka 3.
- 31 U poglavlju III. Uredbe br. 1072/2009, naslovljenom „Kabotaža”, navode se pravila koja se primjenjuju na kabotažu. To poglavlje III. sadržava, među ostalim, članak 8. te uredbe, naslovljen „Opća načela”, koji propisuje opća pravila primjenjiva na kabotažu.
- 32 Valja navesti da taj članak 8. predviđa različita pravila kad je riječ o ovlaštenju za obavljanje kabotaže, u skladu s kojim ona slijedi nakon međunarodnog cestovnog prijevoza robe za tuđi račun ili nakon međunarodnog cestovnog prijevoza robe za vlastiti račun.
- 33 Naime, s jedne strane, članak 8. stavak 1. Uredbe br. 1072/2009 postavlja opće načelo u skladu s kojim „[s]vaki cestovni prijevoznik koji obavlja prijevoz tereta uz naknadu i ima licenciju Zajednice i čiji vozač, ako je državljanin treće zemlje, ima potvrdu za vozače, ovlašten je pod uvjetima utvrđenim u ovome poglavlju obavljati kabotažu”.
- 34 Iz toga proizlazi da su prijevoznici koji su obavili međunarodni cestovni prijevoz robe za tuđi račun iz jedne države članice u drugu državu članicu ovlašteni obaviti kabotažu na području te druge države članice nakon tog međunarodnog prijevoza ako poštuju zahtjeve iz članka 3. Uredbe br. 1072/2009.
- 35 S druge strane, u članku 8. stavku 6. Uredbe br. 1072/2009 navodi se da je dopuštenje za obavljanje kabotaže u okviru načina prijevoza iz članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe neograničeno.

- 36 Budući da je, kao što je to navedeno u točki 27. ove presude, pojam „kabotaža” u svrhu Uredbe br. 1072/2009 definiran kao „prijevoz uz naknadu u nacionalnom cestovnom prijevozu”, članak 8. stavak 6. te uredbe ne odnosi se na kabotažu za vlastiti račun u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) navedene uredbe, suprotno onomu što BAG, talijanska vlada i Europska komisija ističu u svojim pisanim očitovanjima.
- 37 Članak 8. stavak 6. Uredbe br. 1072/2009 zapravo treba shvatiti na način da čini odstupanje od općeg načela iz članka 8. stavka 1. te uredbe.
- 38 Naime, u skladu s člankom 1. stavkom 5. točkom (d) Uredbe br. 1072/2009, međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun ne podliježe zahtjevima predviđenima člankom 3. te uredbe, kao što je to navedeno u točki 30. ove presude.
- 39 Iz zajedničkog tumačenja članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009 i njezina članka 8. stavka 6. tako proizlazi da prijevoznici koji su obavili međunarodni cestovni prijevoz robe za vlastiti račun iz jedne države članice u drugu državu članicu na području te druge države članice mogu obavljati kabotažu a da pritom ne podliježu zahtjevima iz članka 3. i članka 8. stavka 1. te uredbe.
- 40 Stoga valja smatrati da je cestovni prijevoznik robe koji je izvršio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, iz jedne države članice u drugu državu članicu u skladu s člankom 8. stavkom 6. te uredbe ovlašten obaviti kabotažu nakon tog međunarodnog prijevoza na području te druge države članice a da pritom ne podliježe zahtjevima predviđenima člankom 3. i člankom 8. stavkom 1. navedene uredbe.
- 41 Kad je riječ o pravilima koja se odnose na kabotažu, valja naglasiti da se u članku 8. stavcima 2. do 5. Uredbe br. 1072/2009 navode uvjeti pod kojima je prijevoznici mogu obavljati.
- 42 U skladu s člankom 8. stavkom 2. prvim podstavkom Uredbe br. 1072/2009, „[j]ednom kada je teret koji se prevozi u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza iz druge države članice ili treće zemlje u državu članicu koja je domaćin dostavljen, cestovni prijevoznici iz stavka 1. imaju pravo obaviti do tri kabotaže istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom toga istoga vozila”. Ta odredba osim toga određuje da se „[z]adnji istovar u okviru kabotaže prije napuštanja države članice koja je domaćin obavlja [...] u roku od sedam dana od zadnjeg istovara u državi članici domaćinu u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza”.
- 43 Članak 8. stavak 2. drugi podstavak Uredbe br. 1072/2009 predviđa da „[c]estovni prijevoznici mogu, u roku iz prvog podstavka, obavljati dio kabotaže ili svu kabotažu dopuštenu na temelju navedenog podstavka u svakoj državi članici ako se ograniče na jednu kabotažu po državi članici u roku tri dana od dana kada su nenatovareni ušli na državno područje te države članice”.
- 44 Članak 8. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1072/2009 navodi da se „[s]matra [...] da je cestovni prijevoz tereta koji obavlja strani cestovni prijevoznik u državi članici domaćinu”, odnosno kabotaža, u skladu s tom uredbom „samo ako cestovni prijevoznik može podastrijeti jasne dokaze o dolaznom međunarodnom prijevozu i o svakoj naknadno obavljenoj kabotaži”.
- 45 Ti dokazi, koji su navedeni u članku 8. stavku 3. drugom podstavku točkama (a) do (g) Uredbe br. 1072/2009, obuhvaćaju sljedeće elemente za svaki prijevoz: ime, adresu i potpis pošiljatelja (članak 8. stavak 3. točka (a) te uredbe), ime, adresu i potpis cestovnog prijevoznika (članak 8. stavak 3. točka (b) te uredbe), ime, adresu primatelja te, nakon što je teret dostavljen, njegov

- potpis i datum dostave (članak 8. stavak 3. točka (c) te uredbe), mjesto i datum preuzimanja tereta te mjesto određeno za dostavu (članak 8. stavak 3. točka (d) Uredbe br. 1072/2009), opis vrste tereta i načina pakiranja koji je općenito u uporabi, a ako je riječ o opasnom teretu, njihov općenito prihvaćeni opis te broj pošiljaka i njihove posebne oznake i brojeve (članak 8. stavak 3. točka (e) te uredbe), bruto masu robe ili njezinu drukčije izraženu količinu (članak 8. stavak 3. točka (f) te uredbe) te registarske oznake motornog vozila i prikolice (članak 8. stavak 3. točka (g) te uredbe).
- 46 Članak 8. stavak 4. Uredbe br. 1072/2009 predviđa da se za dokazivanje toga da su uvjeti propisani člankom 8. ispunjeni ne zahtijeva nikakav dodatni dokument.
- 47 Valja navesti da, unatoč tomu što članak 8. stavak 2. Uredbe br. 1072/2009 upućuje na „cestovn[e] prijevoznik[e] iz stavka 1.” tog članka 8. i da, kao što je to navedeno u točki 37. ove presude, članak 8. stavak 1. te uredbe nije primjenjiv na prijevoznike koji su obavili međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, ta okolnost ne može dovesti u pitanje činjenicu da se pravila koja se odnose na kabotažu, predviđena člankom 8. stavcima 2. do 4. navedene uredbe, primjenjuju na svu kabotažu, koja se na temelju same definicije obavlja za tuđi račun a da pritom nije bitna okolnost odvija li se ona nakon međunarodnog prijevoza robe koji se obavlja za tuđi račun ili međunarodnog prijevoza robe koji se obavlja za vlastiti račun.
- 48 Naime, kao što to potvrđuje uporaba izraza „ovlašten je pod uvjetima utvrđenim u ovome poglavlju” ili „[d]opuštenje za obavljanje kabotaže” u članku 8. stavku 1. Uredbe br. 1072/2009 i njezinu članku 8. stavku 6., te odredbe uređuju samo ovlaštenje za obavljanje kabotaže.
- 49 Osim toga, iako, poput međunarodnog prijevoza robe za vlastiti račun, međunarodni cestovni prijevoz robe za tuđi račun iz članka 1. stavka 5. točaka (a) do (c) Uredbe br. 1072/2009 ne podliježe zahtjevima iz njezina članka 3., prijevoznici su ipak, u skladu s člankom 8. stavkom 5. te uredbe, ovlašteni obavljati kabotažu iste vrste ili kabotažu vozilima iz iste kategorije, podložno poštovanju uvjeta iz poglavlja III. te uredbe koji se odnose na kabotažu. Posljedično, ta kabotaža u svakom slučaju podliježe uvjetima koji su predviđeni člankom 8. stavcima 2. do 4. Uredbe br. 1072/2009.
- 50 Slijedom toga, pravila koja se odnose na kabotažu predviđena člankom 8. stavcima 2. do 4. Uredbe br. 1072/2009 ne primjenjuju se samo na kabotažu koja se obavlja nakon međunarodnog prijevoza robe za tuđi račun nego i na kabotažu nakon međunarodnog prijevoza robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009.
- 51 Samo je takvo tumačenje u skladu s ciljem Uredbe br. 1072/2009. Naime, podvrgavanje svake kabotaže, uključujući onu koja se obavlja nakon međunarodnog prijevoza za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, uvjetima koji su predviđeni njezinim člankom 8. stavcima 2. do 4. omogućava osiguravanje korisnog učinka strogim pravilima koja uređuju kabotažu jer se tako izbjegava da se taj prijevoz obavlja na način da se stvara trajna ili kontinuirana djelatnost u državi članici domaćinu i prema tome jamči se privremenost kabotaže, koja, u skladu s njezinim uvodnim izjavama 13. i 15., čini jedan od ciljeva Uredbe br. 1072/2009.
- 52 Iz toga slijedi da su, u svrhu osiguravanja korisnog učinka Uredbe br. 1072/2009, prijevoznici koji su obavili međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe, iz jedne države članice u drugu državu članicu ovlašteni izvršiti kabotažu na području te druge države članice nakon tog međunarodnog prijevoza, pod uvjetom da ipak poštuju pretpostavke iz članka 8. stavaka 2. do 4. navedene uredbe.

- 53 Taj se zaključak ne može dovesti u pitanje argumentacijom na koju se pozivaju BAG i talijanska vlada, u skladu s kojom, s obzirom na to da prijevoznici koji obavljaju međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun nisu obvezni posjedovati licenciju Zajednice i, prema potrebi, potvrdu za vozače, nije moguće nadzirati poštovanje pravila koja se odnose na kabotažu kad je riječ o kabotaži koja se obavlja nakon tog međunarodnog prijevoza – osobito uvjeta predviđenih člankom 8. Uredbe br. 1072/2009 – i osigurati privremenost kabotaže.
- 54 Naprotiv, iz elemenata spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da se od prijevoznika koji nakon međunarodnog prijevoza za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) Uredbe br. 1072/2009, iz jedne države članice u drugu državu članicu obave kabotažu na području te druge države članice može tražiti podnošenje dokaza kojima se jasno potvrđuje taj međunarodni prijevoz kao i svaka kabotaža koju obave nakon toga u skladu s člankom 8. stavkom 3. te uredbe. Naime, u ovom je slučaju tužitelj iz glavnog postupka u svojem svojstvu prijevoznika bio u mogućnosti, prilikom kontrole cestovnog prometa kojoj je bio podvrgnut njegov kamion, nadležnim tijelima podnijeti tovarni list koji jasno potvrđuje da je riječ o međunarodnom prijevozu za vlastiti račun u predmetnu državu članicu kao i odgovarajuće dokumente koji se odnose na kabotažu koja se obavlja na njezinu području nakon tog međunarodnog prijevoza.
- 55 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da Uredbu br. 1072/2009 treba tumačiti na način da je prijevoznik koji je obavio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe, iz jedne države članice u drugu državu članicu na temelju članka 8. stavka 6. te uredbe ovlašten obaviti kabotažu na području te druge države članice nakon tog međunarodnog prijevoza, pod uvjetom da su ipak ispunjene pretpostavke predviđene člankom 8. stavcima 2. do 4. te uredbe.

Troškovi

- 56 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Uredbu (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta treba tumačiti na način da je prijevoznik koji je obavio međunarodni prijevoz robe za vlastiti račun, u smislu članka 1. stavka 5. točke (d) te uredbe, iz jedne države članice u drugu državu članicu na temelju članka 8. stavka 6. navedene uredbe ovlašten obaviti kabotažu na području te druge države članice nakon tog međunarodnog prijevoza, pod uvjetom da su ipak ispunjene pretpostavke predviđene člankom 8. stavcima 2. do 4. te uredbe.

Potpisi